

המבקשת :

מדינת ישראל

באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים
רח' הרטום 8, הר חוצבים, ירושלים, מיקוד 91450 ת"ד 45208
טלפון: 073-3929300 פקס: 02-6467794
דוא"ל dipi@justice.gov.il

- נ ג ד -

המשיבים:

1. עיסא (בן נאיל) כעביה

יליד 2002 [REDACTED]
כעביה
(במעצר מיום 7.2.24)

2. זיד (בן סייף) סלאמנה

יליד 2000 [REDACTED]
כעביה [REDACTED]
(במעצר מיום 07.02.24)

3. נאסר (בן מחרוס) נוג'ידאת

יליד 2001 [REDACTED]
בועיינה נוג'ידאת
(במעצר מיום 07.02.24)

4. תאאר (בן חוסיין) נוג'ידאת

יליד 2004 [REDACTED]
בועיינה נוג'ידאת
(במעצר מיום 07.02.24)

בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים

מוגשת לבית משפט נכבד זה בקשה לפי ס' 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו – 1996 (להלן: "החוק"), לצוות על מעצרו של המשיבים 1-3 עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, בתיק זה.

כן בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות על מעצרו של המשיב 4 עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ולחילופין להורות על שחרורו בתנאים שיהוו חלופה הולמת למעצר.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. לבית-המשפט הנכבד הוגש כתב אישום נגד המשיבים. כתב האישום מייחס למשיבים 1-3 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ירי מנשק חם במקום מגורים, שינוי זהות חלק מרכב, חבלה בזדון לרכב ואיומים. למשיב 4 מייחס כתב האישום המייחס עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע וסיוע לאחר מעשה.
2. כמפורט בהרחבה ברקע הכללי בכתב האישום, שירת משיב 1 כשוטר מג"ב בימ"ר דרום ביחידת הביולוש. במסגרת תפקידו, החזיק נאשם 1 כלי נשק מסוג אקדח גלוק ורובה צבאי ארוך מסוג ערד, יחד עם מחסניות בהן תחמושת המתאימה לנשקים. המשיבים 1 ו-2 הינם חברים, ומשיבים 1 ו-3 הינם חברים. משיב 4 הינו חברו של משיב 3. בין שאר המשיבים אין היכרות מוקדמת. ביום 2.9.23 פנה משיב 1 בשיחה טלפונית ל[REDACTED] (להלן: "המתלונן"), המתגורר ביישוב "בועיינה נוגידאת" (להלן: "היישוב"), זאת על רקע קשר רומנטי בין המתלונן לבין בחורה בשם י.ס (להלן: "י.ס") עמה ניהל משיב 1, בו זמנית, קשר רומנטי. במעמד השיחה ביקש משיב 1 מהמתלונן לחדול מהקשר עם י.ס. לאחר מכן, במועד אחר שאינו ידוע במדויק למבקשת, פנה משיב 3 למתלונן ואמר לו להתרחק ממשיב 1 שלא יהיו לו בעיות. בנסיבות שאינן ידועות במדויק למבקשת, נודע למשיב 1 כי המתלונן מחזיק ברשותו תמונות משותפות של י.ס ושל הקורבן. ביום 25.1.24, על רקע המתואר לעיל, פנה המתלונן למשיב 1, והשניים שוחחו טלפונית על אודות הקשר הרומנטי בינם לבין י.ס. באותה שיחה הביע המשיב 1 את אכזבתו מי.ס, והציג למתלונן כי אין בינם מחלוקת על אודות הקשר הרומנטי.
3. בהמשך למתואר, ביום 27.1.24, עובר לשעה 02:54, פנה משיב 1 למשיב 3 וביקש ממנו להיפגש עמו בתחנת דלק פז בצומת המוביל (להלן: "תחנת הדלק"). בהמשך לאמור, בשעה 02:54 הגיע משיב 3 יחד עם משיב 4 ברכב מסוג רנו פלואנס בצבע לבן לוחית זיהוי 21-977-33 (להלן: "רכב הרנו") לתחנת הדלק, והמתינו. בשעה 03:05 הגיע לתחנת הדלק משיב 1, מצויד באקדח הגלוק המשטרתי, יחד עם משיב 2 ברכב מסוג סוזוקי אלטו בצבע לבן לז 17-166-78 השייכת לאמו של נאשם 1 (להלן: "רכב הסוזוקי"). כפי שמפורט בהרחבה בכתב האישום, במהלך המפגש קשרו המשיבים קשר להיכנס לביתו של המתלונן באיומי אקדח, במטרה לקחת את מכשיר הטלפון של המתלונן ולחילופין לירות על רכבו. לשם קידום הקשר נסעו המשיבים אל היישוב ברכב הרנו שם הצביע משיב 4 על ביתו של המתלונן ושב חזרה בנסיעה לצומת הכניסה ליישוב.
4. סמוך לשעה 03:50, בצומת הכניסה ליישוב, ירדו המשיבים 1-3 מרכב הרנו, הסירו את לוחיות הזיהוי של רכב הסוזוקי, ונכנסו אליו. משיב 3 נהג ברכב הסוזוקי, משיב 1 ישב לצידו, ומשיב 2 ישב בספסל האחורי. מיד לאחר מכן החלו בנסיעה לכיוון ביתו של המתלונן. בשעה 03:57 או

בסמוך לכך, בהגיעם לביתו של המתלונן, יצא משיב 1 מהרכב, כשפניו רעולות, אחז בידו אקדח מסוג גלוק, וירה 11 יריות לעבר רכבו של המתלונן. כתוצאה מהירי נגרם לרכב של המתלונן נזק. לאחר הירי, יצאו המשיבים מהיישוב. בדרך חיברו חזרה את לוחיות הזיהוי של רכב הסוזוקי, והמשיכו בנסיעה. סמוך ליישוב עוזייר, בעקבות תיאום ביניהם, המתין משיב 4 ברכב הרנו למשיב 3, ואסף אותו.

5. המשיבים נעצרו ביום 7.2.24, ומעצרים הווארך מעת לעת בהחלטת בית המשפט הנכבד בטבריה (כבוד השופט יריב נבון ס' הנשיא) ומסתיים ביום 18.2.24 בשעה 12:00.

6. בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים, הכל כדלקמן:

א. הודאות המשיבים 3 ו-4 – המשיבים מודים במיוחס להם וקושרים את המשיבים הנוספים לביצוע העבירות באופן המתיישב עם כלל הראיות האובייקטיביות.

ב. שחזור מתועד של האירוע על ידי משיב 3.

ג. סרטון האירוע אשר צולם על ידי משיב 2 – נמצא במכשיר הטלפון של משיב 2, וצולם על ידו, ובו מתועדים המשיבים 1-3 ברכב הסוזוקי, ומשיב 1 יורה 11 יריות לעבר רכבו של המתלונן. המשיב 1 נראה לבוש בקפוצ'ון שחור עם פסים.

ד. סרטון מצלמות האבטחה מביתו של משיב 1 – בו נראה כי הוא שב לביתו לאחר הירי ולבוש באותו הקפוצ'ון בו נראה בסרטון.

ה. סרטוני מצלמות אבטחה מביתו של המתלונן – המתעדים את אירוע הירי ואת הרכבים בהם נהגו המשיבים קודם לירי.

ו. סרטוני מצלמות אבטחה המתעדות את הרכבים בהם נהגו המשיבים – התיעודים מוכיחים את נוכחותם של הרכבים בהם נהגו המשיבים בזירת האירוע ובסמוך לה, בהתאם למסלול הנסיעה המפורט בכתב האישום.

ז. סרטוני מצלמות אבטחה מתחנת הדלק פז בצומת המוביל – המתעדים את משיבים 3 ו-41 ובהמשך את רכבם של משיבים 1 ו-2.

ח. תיעוד הרכבים במערכת עין הנץ – המעידים על המסלול של הרכבים בהם נהגו המשיבים ביום האירוע, ומתיישבים עם גרסת המשיבים 3 ו-4.

ט. נתוני תקשורת – המעידים על נוכחותם של המשיבים יחד בזמן הירי, וכן על הקשר בין המשיבים, הקשר בין משיב 1 למתלונן ובין משיב 1 לי.ס.

י. מוצגים – בהם האקדח המשטרתי של משיב 1 והתרמילים שנמצאו בזירה האירוע, התואמים לנשקו של משיב 1.

יא. חוות דעת מעבדת נשק – ממנה עולה באופן חד משמעי כי הירי בוצע מנשקו המשטרתי של משיב 1.

יב. חוות דעת מעבדה דיגיטלית – ממנה עולה באופן חד משמעי כי רכב הסוזוקי הנצפה בזירה הינו הרכב שבבעלות אימו של משיב 1.

יג. גרסת המתלונן – אשר מאשר כי היה לו שיח עם משיב 1 על אודות קשר רומנטי עם י.ס. עמה ניהל משיב 1 קשר רומנטי במקביל, כן מאשר כי פנו אל משפחתו על רקע הקשר הרומנטי בנוגע לתמונות של המתלונן עם י.ס.

- יד. עדויות עדים רבים – בהם בני משפחתו של המתלונן ומשיב 1, חבריו של משיב 1 וי.ס. עצמה: המאשרים את קיומו של הקשר הרומנטי בין משיב 1 לי.ס, ואת המחלוקת בין משיב 1 למתלונן על רקע הקשר.
- טו. עדויות בני משפחתו של משיב 1 – המאשרים כי משיב 1 מחזיק בנשק ונוהג ברכב הסוויזקי עמו ביצע את הירי.
- טז. עדויות עדים השוללים את גרסת האליבי של משיב 2 – בהם חבריו ובת זוגו.
- יז. גרסת המשיבים 1-2 – מתקשים לתת הסבר הגיוני לראיות המוטחות בהן, ולעיתים שותקים בחקירתם ומכחישים את המיוחס להם.
- יח. תוצרי פריקת הטלפונים הסלולריים של המשיבים.

עילות המעצר:

מסוכנות:

7. נגד המשיבים קמה עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) וסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק, שכן מכתב האישום מצטיירת תמונה ברורה המלמדת כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיבים יסכנו את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור, וכן מדובר בעבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק חם.
8. מסוכנותם של המשיבים נלמדת הן מטיב העבירות המיוחסות להם והן מנסיבות ביצוען: משיב 1 הינו שוטר, שביצע את העבירה תוך שימוש בנשקו האישי שניתן לו על ידי המשטרה לצורך מילוי תפקידו. השימוש בנשק שניתן בהיתר לצורך ביצוע עבירה פלילית, ותוך חריגה מהתכלית שלה ניתן הנשק מהווה גורם סיכון מוגבר בעניינם של המשיבים, שכן יש בכך להצביע שאין בפניהם כל מורא מהחוק, וכי הם מנצלים את נגישותם ומעמדם לצורך ביצוע עבירות פליליות.
9. ביצוע העבירות בחבורה, תוך תכנון מוקדם, חלוקת תפקידים, כמו גם הקלות בה בוצע ירי של 11 יריות, בטבורה של עיר, על בית מגורים, מלמדים אף הם על מסוכנותם הגבוהה של המשיבים.
10. ריבוי העבירות, חומרתן והתנהלותם העבריינית של המשיבים 1-2 בעת מעצרים ובעת החקירה, על רקע סכסוך בין משיב 1 למתלונן, מלמדים אף הם על מסוכנותם הרבה, ועל כך שלא ניתן לסמוך עליהם, שאין מדובר במעידה חד-פעמית, אלא, במסכת מעשים עברייניים מתמשכת.

שיבוש:

11. בענייננו, נגד המשיבים קמה גם עילת מעצר מכח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, שכן קיים יסוד סביר לחשש ששחרורם יביא לשיבוש הליכי משפט ולהשפעה על עדים, שכן, כאמור, המשיבים מתגוררים בסמוך למתלונן, וכי חלק מהעדים הינם קרובי משפחתו של משיב 1.
12. החשש לשיבוש בא לידי ביטוי באופן אינהרנטי במעשים המיוחסים למשיבים 1-3, שכבר תוך כדי ביצוע העבירה, פעלו לשיבוש החקירה ופעלו לכך שיקשה על רשויות החוק להתחקות

אחריהם. הדבר בא לידי ביטוי בהסרת לוחית הזיהוי מרכב הסוּזוקי עובר לנסיעתם לביתו של המתלונן.

13. למשיבים 1-3 אין עבר פלילי, למשיב 4 ישנה הרשעה אחת משנת 2022 בבית משפט לנוער בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

היעדר חלופה:

14. בנסיבות המפורטות לעיל, נשקפת מן המשיבים סכנה גבוהה ומוחשית לציבור, כמו גם חשש ממשי מפני שיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים, ואין חלופה שיש בה כדי לאיין את מסוכנותם ולהבטיח את מטרות המעצר, אלא בדרך של השארתם מאחורי סורג ובריח.

15. בהחלטות רבות של בית המשפט העליון עובר כחוט השני עיקרון מנחה וברור לפיו בעבירות נשק הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים וכי רק בנסיבות חריגות ויוצאות דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופת מעצר, וזאת על רקע חומרת העבירות.

16. ראה לעניין זה דבריו של כבי' השופט י' עמית בשפ 4677/22 **מדינת ישראל נ' אמיר אבו נימר**:

"קצה נפשו של הציבור בכלל, והציבור במגזר הערבי בפרט, בקלות הבלתי נסבלת של השימוש בנשק למגוון של מטרות – החל באיומים למטרות סחיטה ופרוטקשן וכלה לצורך חיסול חשבוניות על רקע סכסוכים כאלה ואחרים. אין לי אלא לחזור על דברים שאמרתי אך לאחרונה:

"סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), קובע חזקת מסוכנות בגין "עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חס" ובמילים פשוטות, המחוקק הנחה את בית המשפט כי הכלל הוא "אם יורים – לא משתחררים". זה הכלל, ועל מנת לחרוג מהכלל, ובכדי שניתן יהיה להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני, יש להצביע על "טעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטיין" (סעיף 22(ב) לחוק המעצרים)" (ראו בש"פ 1925/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 [פורסם כנבו] (22.3.2022)) (הדגשה הוספה – י"ע).

17. בנסיבות דנן אין כל חלופה שיש בה כדי להבטיח את מטרות המעצר בעניינם של משיבים 1-3, ועל כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

18. באשר למשיב 4, על אף האמור לעיל, בשל חלקו השונה בביצוע העבירה, תשקול המבקשת ליתן הסכמתה לשחררו של משיב בערובה וקביעת תנאי שחרור הולמים, וזאת בתנאי שהמשיב

יתחייב לעמוד בתנאים שלהלן: מעצר בית מלא במקום מרוחק ממקום מגוריו של המתלונן
בפיקוח מפקחים אשר ייבחנו על-ידי בית המשפט באופן בלתי אמצעי ויימצאו ראויים; ערבות
צד ג' שתחתם על ידי המפקחים; הפקדת כספית; ערבות עצמית, והכל באופן שיהיה בו כדי
להפחית באופן משמעותי ממסוכנותו ויבטיח את קיום תנאי הערובה.

דניאל שחף, עו"ד
סגנית במחלקה לחקירות שוטרים

ירושלים, ט' באדר תשפ"ד

18 בפברואר 2024

מח"ש 15/00000592/24

סימוכין 051364/2024